

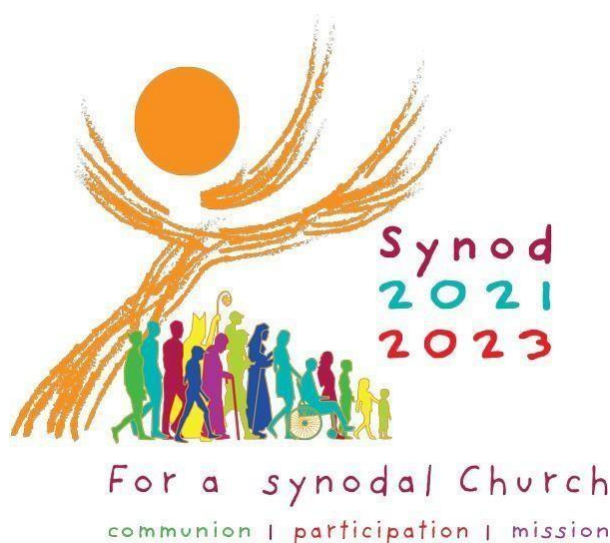
*Ku Kościołowi synodalnemu:
komunia, uczestnictwo i misja*

Vademecum

Synodu o synodalności

Główne pytania do konsultacji

**Oficjalny podręcznik słuchania i rozeznawania w Kościołach lokalnych:
etap pierwszy [październik 2021 – kwiecień 2022]
w diecezjach i konferencjach episkopatów
prowadzący do Zgromadzenia Synodu Biskupów w październiku 2023 roku**

Opublikowany przez Sekretarza Generalnego Synodu Biskupów
Via della Conciliazione 34, Watykan
wrzesień 2021

Tłumaczenie z oryginału angielskiego:
Biuro ds. komunikacji zagranicznej Konferencji Episkopatu Polski

Modlitwa za Synod: Adsumus Sancte Spiritus

Każda sesja Soboru Watykańskiego II rozpoczynała się modlitwą *Adsumus Sancte Spiritus*, zwaną tak od pierwszych słów oryginalnej wersji łacińskiej: „Stoimy przed Tobą, Duchu Święty”, która jest tradycyjnie używana podczas soborów, synodów i innych zgromadzeń Kościoła od setek lat, a jej autorstwo przypisuje się świętemu Izydorowi z Sewilli (ok. 560 – 4 kwietnia 636 rok). Kiedy podejmujemy proces synodalny, modlitwa ta zaprasza Ducha Świętego, aby działał w nas, byśmy byli wspólnotą i ludem łaski. Na czas drogi synodalnej w latach 2021-2023 proponujemy następującą uproszczoną wersję¹, aby każda grupa lub zgromadzenie liturgiczne mogło łatwiej ją odmawiać.

**Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.**

**Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkał w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.**

**Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronnictwo wpływała na nasze działania.**

**Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.**

**O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków.**

Amen.

¹ Oryginalna wersja *Adsumus Sancte Spiritus* jest dostępna na stronie internetowej Synodu:
<https://www.synod.va/en.html>

Niniejszy Synod stawia następujące zasadnicze pytanie: *Kościół synodalny, głosząc Ewangelię, „podąża razem”.* Jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w waszym Kościele lokalnym? Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „podążaniu razem”? (DP, 26).

Odpowiadając na to pytanie, jesteście zaproszeni do:

- *przypomnienia sobie naszych doświadczeń:* Jakie doświadczenia z naszego lokalnego Kościoła przywołuje na myśl to pytanie?
- *ponownego odczytania tych doświadczeń w sposób bardziej pogłębiony:* Jakie radości wywołały? Jakie trudności i przeszkody napotkały? Jakie rany wydobyły na światło dzienne? Jakie wzbudziły przemyślenia?
- *zebranie owoców, by się nimi podzielić:* Gdzie w tych doświadczeniach rozbrzmiewa głos Ducha Świętego? O co Duch Święty nas prosi? Jakie są punkty, które należy potwierdzić, jakie są perspektywy zmian, jakie kroki należy podjąć? Gdzie dostrzegamy zgodność? Jakie drogi otwierają się dla naszego Kościoła lokalnego?

Aby pomóc w pogłębionej analizie tego fundamentalnego pytania, poniższe tematy podkreślają istotne aspekty „przeżywanego synodalności” (DP, 30). Odpowiadając na te pytania, warto pamiętać, że „podążanie razem” odbywa się na dwa głęboko powiązane ze sobą sposoby. Po pierwsze, podążamy razem, ze sobą nawzajem, jako Lud Boży. Następnie, podążamy razem jako Lud Boży z całą rodziną ludzką. Te dwie perspektywy ubogacają się wzajemnie i są pomocne w naszym wspólnym rozeznawaniu w kierunku głębszej komunii i bardziej owocnej misji.

Pytania towarzyszące każdemu z dziesięciu poniższych tematów mogą być użyte jako punkt wyjścia lub pomocne wskazówki. Wasza rozmowa i dialog nie muszą się ograniczać do poniższych pytań:

1. TOWARZYSZE PODRÓŻY

- *W Kościele i w społeczeństwie jesteście na tej samej drodze, ramię w ramię.*
- *W naszym Kościele lokalnym kim są ci, którzy „podążają razem”?*
- *Kim są ci, którzy wydają się bardziej oddaleni?*
- *W jaki sposób jesteście wezwani, aby wzrastać jako towarzysze? J*
- *akie grupy lub osoby pozostają na marginesie?*

2. SŁUCHANIE

- *Słuchanie jest pierwszym krokiem, ale wymaga otwartego umysłu i serca, bez uprzedzeń.*

- W jaki sposób Bóg przemawia do nas poprzez głosy, które czasami ignorujemy?
- W jaki sposób wysłuchiwanie są świeccy, zwłaszcza kobiety i młodzi ludzie?
- Co ułatwia lub utrudnia nasze słuchanie? Jak dobrze słuchamy tych, którzy są na peryferiach?
- W jaki sposób jest włączony wkład osób konsekrowanych, mężczyzn i kobiet?
- Jakie są ograniczenia w naszej zdolności słuchania, zwłaszcza tych, którzy mają inne poglądy niż nasze własne?
- Jaka jest przestrzeń dla głosu mniejszości, zwłaszcza tych, którzy doświadczają ubóstwa, marginalizacji lub wykluczenia społecznego?

3. ZABIERANIE GŁOSU

- *Wszyscy są zaproszeni do mówienia z odwagą i parezją, to znaczy łącząc wolność, prawdę i miłość.*
- Co umożliwia lub utrudnia odważne, szczere i odpowiedzialne wypowiedzianie się w naszym Kościele lokalnym i w społeczeństwie?
- Kiedy i jak udaje nam się powiedzieć to, co jest dla nas ważne?
- Jak funkcjonują relacje z systemem medialnym (nie tylko z mediami katolickimi)?
- Kto przemawia w imieniu wspólnoty chrześcijańskiej i jak jest on wybierany?

4. CELEBROWANIE

- *„Podążanie razem” jest możliwe tylko wtedy, gdy opiera się na wspólnotowym słuchaniu Słowa i sprawowaniu Eucharystii.*
- W jaki sposób modlitwa i celebracje liturgiczne inspirują i ukierunkowują nasze wspólne życie i misję w naszej wspólnotie?
- W jaki sposób inspirują najważniejsze decyzje?
- W jaki sposób krzewimy czynne uczestnictwo wszystkich wiernych w liturgii?
- Jaka przestrzeń jest dana na uczestniczenie w posłudze lektora i akolity?

5. WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W NASZEJ WSPÓLNEJ MISJI

- *Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy jego członkowie.*
- Skoro wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami, to w jaki sposób każda osoba ochrzczona jest powołana do uczestniczenia w misji Kościoła?
- Co przeszkadza ochrzczonym w byciu aktywnymi w misji?

- Jakie obszary misji są przez nas zaniedbywane?
- W jaki sposób wspólnota wspiera swoich członków zaangażowanych w służbę na rzecz społeczeństwa w różny sposób (zaangażowanie społeczne i polityczne, badania naukowe, nauczanie, krzewienie sprawiedliwości społecznej, ochrona praw człowieka, troska o środowisko itp.).
- W jaki sposób Kościół pomaga tym członkom przeżywać ich służbę społeczeństwu w sposób misyjny?
- W jaki sposób dokonuje się rozeznania wyborów związanych z misją i przez kogo?

6. DIALOG W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE

- *Dialog wymaga wytrwałości i cierpliwości, ale umożliwia także wzajemne zrozumienie.*
- W jakim stopniu różne osoby w naszej wspólnotie spotykają się, aby prowadzić dialog?
- Jakies są miejsca i środki dialogu w naszym Kościele lokalnym? W jaki sposób krzewimy współpracę z diecezjami sąsiednimi, wspólnotami zakonnymi na danym terenie, stowarzyszeniami świeckich i ruchami itd.?
- W jaki sposób są rozwiązywane różnice poglądów, konflikty i trudności?
- Na jakie szczegółowe kwestie w Kościele i społeczeństwie powinniśmy zwrócić większą uwagę?
- Jakie doświadczenia dialogu i wspólnego zaangażowania mamy z wyznawcami innych religii i z osobami bez afiliacji religijnej?
- W jaki sposób Kościół prowadzi dialog i uczy się od innych instytucji społeczeństwa: świata polityki, ekonomii, kultury, społeczeństwa obywatelskiego i ludzi żyjących w ubóstwie?

7. EKUMENIZM

- *Dialog między chrześcijanami różnych wyznań, zjednoczonymi przez jeden chrzest, zajmuje szczególne miejsce na drodze synodalnej.*
- Jakie relacje ma nasza wspólnota kościelna z członkami innych tradycji chrześcijańskich i wyznań?
- Co nas łączy i jak razem podążamy?
- Jakie owoce przyniosło nam wspólne podążanie?
- Jakie są trudności?
- Jak możemy zrobić następny krok we wspólnym podążaniu naprzód?

8. WŁADZA I UCZESTNICTWO

- *Kościół synodalny jest Kościołem uczestniczącym i współodpowiedzialnym.*
- W jaki sposób nasza wspólnota kościelna określa cele, do których należy dążyć, drogę do ich osiągnięcia i kroki, które należy podjąć?
- W jaki sposób sprawowana jest władza lub zarządzanie w naszym Kościele lokalnym?
- W jaki sposób praca zespołowa i współodpowiedzialność są realizowane w praktyce?
- W jaki sposób i przez kogo przeprowadzane są ewaluacje?
- Jak są promowane posługi i odpowiedzialność świeckich?
- Czy mamy owocne doświadczenia synodalności na poziomie lokalnym?
- Jak funkcjonują organizmysynodalne na poziomie Kościoła lokalnego (Rady Duszpasterskie w parafiach i diecezjach, Rady Kapłańskie itd.)?
- Jak możemy promować bardziej synodalne podejście w naszym uczestnictwie i przewodzeniu?

9. ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI

- *W stylu synodalnym podejmujemy decyzje poprzez rozeznawanie tego, co Duch Świętymówi przez całą naszą wspólnotę.*
- Jakie metody i procesy stosujemy w podejmowaniu decyzji?
- Jak je można ulepszyć?
- Jak krzewimy branie udziału w podejmowaniu decyzji w strukturach hierarchicznych?
- Czy nasze metody podejmowania decyzji pomagają nam słuchać całego Ludu Bożego?
- Jaki jest związek między konsultacją a podejmowaniem decyzji i jak to realizujemy w praktyce?
- Jakich narzędzi i procedur używamy, aby promować przejrzystość i możliwość rozliczenia?
- Jak możemy wzrastać we wspólnotowym rozeznawaniu duchowym?

10. FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI

- *Synodalność pociąga za sobą otwartość na zmiany, formację i ciągłe uczenie się.*
- W jakisposób nasza wspólnota kościelna formuje ludzi, aby byli bardziej zdolni

do „podążania razem”, słuchania siebie nawzajem, uczestniczenia w misji i angażowania się w dialog?

- Jaka formacja jest oferowana, aby wspierać rozeznawanie i sprawowanie władzy w sposób synodalny?

Każda diecezja, parafia czy grupa kościelna nie powinna starać się odpowiedzieć na wszystkie pytania, ale powinna rozeznąć i skupić się na tych aspektach synodalności, które są najbardziej istotne w jej kontekście. Uczestnicy są zachęceni do szczerego i otwartego dzielenia się swoimi doświadczeniami z ich rzeczywistego życia oraz do wspólnej refleksji nad tym, co Duch Święty mógłby objawić poprzez to, czym dzielą się ze sobą nawzajem.